

à f 25.000. Dat betekent dat met dat ene miljard niet minder dan 40.000 à 50.000 arbeidsplaatsen kunnen worden gecreëerd. Dat is dus bepaald de moeite waard om over na te denken."

De rekensom werd meteen bestreden door Franz van Dijk, economisch beleidsmedewerker van de ABVA, die schatte dat een salarisoffer van gemiddeld 3% „met veel goede wil maximaal 7500 werklozen minder en hetzelfde aantal of iets meer arbeidsplaatsen méér zal opleveren." (Folia Civitatis, 5 november). Maar wie toch al meende, dat de ambtenaarijke top teveel verdiende, sinds de liberale minister Toxopeus in het begin van de jaren zestig de ambtenarschalen fors deed uitwaai-eren naar boven (8% opslag voor de laagste ambtenaren, 40% voor de hoogste) liet zijn standpunt niet afhangen van de mate van nuttig effect van een rechtvaardiger inkomensverdeling. Het aantal werklozen dat aan de slag kan bij een salarisoffer van ambtenaren van gemiddeld 3% ligt in ieder geval ergens tussen de 7500 en 50.000. „Gerechtigheid verhoogt een volk". Hoeveel is niet gemeld.

Koekoek

De aanval van ABVA-medewerker Franz van Dijk op Van den Doel, was scherper dan uit het bovenstaande blijkt. Vergeleek Elseviers Magazine de voorgenomen matingsplannen van minister De Gaay Fortman met die van Colijn in de jaren dertig, Van Dijks artikel had tot

opschrift „Hans van den Doel in het spoor van Koekoek", omdat de leider van de Boerenpartij ooit eens het idee geopperd had alle ambtenarsalarissen met 10% te verlagen. „Modderspuiterij", reageerde Van den Doel.

Belangwekkender dan z'n rekensom was in z'n eerste artikel wellicht de signalering van een gemeenschappelijk verzet van VVD en CPN (kapitalisten en communisten) tegen inkomensnivellering, door beide groepen ideologisch onderbouwd.

„Bij VVD-ers ligt die ideologie in de verdediging van de prestatie-maatschappij. Prestaties moeten worden beloond. Dat in feite niet de prestaties worden beloond maar de intelligentie, die je bij je geboorte hebt meegereggen, weten alleen degenen die zich wel eens serieus met het vraagstuk van de inkomensverdeling hebben beziggehouden.

Het intellectuele vermogen, dat iemand bezit, is vanuit economisch gezichtspunt niet erg verschillend van het financiële vermogen, dat iemand bezit. In beide gevallen is dit vermogen doorgaans niet te danken aan een „prestatie", maar kan het wel op de arbeids- of kapitaalmarkt in grof geld worden omgezet, geld dat uitsluitend aan de toevallige vermogensbezitter ten goede komt.

Bij CPN-ers is het de ideologie van de klassenstrijd die het werk moet doen. Een hoogleraar is een „werker" en als zodanig valt hij onder de factor „arbeid". Aanpakken van zijn inkomen betekent dat de factor „kapitaal" weer eens op de factor arbeid terrein wint. Dit moet tot elke prijs worden voorkomen. Met behulp van deze ideologie worden op een schaamteloze wijze de hoge inkomens van artsen, advocaten en „onderwijswerkers" verdedigd.

Deze redenering gaat er aan voorbij dat veruit het grootste deel (driekwart of meer) van de inkomensverschillen in onze samenleving niet het gevolg is van hoge kapitaalinkomens, maar wordt veroorzaakt door verschillen binnen de factor arbeid zelf. Als men uitbuiting definieert als het genieten van een hoger inkomen dan op grond van arbeidsinspanning is gerechtvaardigd, dan zijn de goed betaalde academici de grootste uitbuiters van onze maatschappij. Met Karl Marx kunnen we het echter eens zijn, dat ook de ideologie van de klassenstrijd een dekmantel is voor het eigenbelang."

Monsterverbond

Het merkwaardige bondgenootschap bleef elders niet onopgemerkt. In Folia Civitatis van 10 oktober wordt gesproken van het „monsterverbond" tussen extreem links en rechts. „Leraren, makelaars, notarissen en de VVD hand in hand met de CPN", signaleerde Vrij Nederland op 21 november. En ook „Een NVV-bond op de bres voor hoge inkomens." Dat sloeg op de ABVA (Algemene Bond voor Ambtenaren), die zich van meetaf achter de lerarenbonden opstelde in de strijd voor behoud van „verkrege rechten". Volgens de ABVA-voorzitter aan de Universiteit van Amsterdam Jelle Visser voeren de eerstegraadsleraren (de hoogst betaalden) „een gerechtvaardigde strijd". De lerarendemonstraties in Den Bosch en Den Haag werden, zo constateerde Folia Civitatis, „van harte ondersteund door bewegingen, die de bestrijding van (...) kapitalisme hoog op hun prioriteitenlijstje hebben staan".

Filosofie-hoogleraar Theo de Boer toonde zich in gesprek met FC-verslaggevers niet zo verwonderd over deze vakbondssteun ter bescherming van zijn hoogleraarssalaris (dat oplopen kan tot f 120.000). „Ze vinden immers dat ik loonafhankelijk ben, en dan moet je pakken van de meerwaarde wat je kunt. Dat heeft een student eens letterlijk tegen mij gezegd: „Je bent wel gek, als je wat inlevert". Er zit een maatschappijvisie achter, die een strikt onderscheid maakt tussen arbeid en kapitaal. Ik zit aan de kant van de arbeid. Allemaal

oorpagina „De Ambtenaar" van 4 nov. '77

Niet vergeten: CHILI-ACTIE VAN ABVA-JONGEREN

(ZIE OOK PAGINA 9)

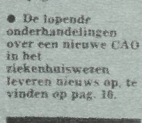
Elders in dit nummer

• De betaling van verplichte maaltijden door groepsvoeders is nu op het hoogste niveau aan de orde gesteld - zie pag. 5.

• Verbetering van arbeidsplaatsen blijkt een fopspeel - zie pag. 6.

• Ruud Vreeman van de NVV-Jongeren heeft een speerpuntplan om duizenden jongeren aan werk te helpen - zie pag. 9.

• De lopende onderhandelingen over een nieuwe CAO in het ziekenhuiswezen leveren nieuws op, te vinden op pag. 10.

In het kielzog van Koekoek TWEE HOOGLERAREN VERKOPEN ONZIN

Het Tweede Kamergebied voor de Boerenpartij, de heer Koekoek, zal enkele jaren geleden wel niet vermoed hebben, dat hij ooit nog eens de grondige zorg zou worden van een nieuw stroming in de economie. Toen hij uitriep, dat alle publieke in Nederland konden worden opgelost door de salarissen van de ambtenaren met tien procent te verlagen, kon hij niet voorzien dat hij nu al hoogleraren in de economie tot zijn gevolg kon rekenen.

Uit een in vele dagbladen reeds besproken artikel van de heer Van den Doel in Folia Civitatis, het weekblad van de universiteit van Amsterdam dat 22 oktober 1977, dat Van den Doel en zijn collega Driehuis van mening zijn, dat op sociale en economische gronden een salarisoffer van drie procent aan de ambtenaren kan worden gevraagd, waarmee dan 50.000 arbeidsplaatsen kunnen worden gecreëerd.

Van den Doel geeft uitvoerig niet van een gedachten salarisverhoging, maar hij heeft het over een collectief aanbod van alle ambtenaren. We weten de sociale en economische overwegingen omtrent salaris, maar wat het de ambtenaren kan, dat is een ander verhaal. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen.

Van den Doel geeft uitvoerig niet van een gedachten salarisverhoging, maar hij heeft het over een collectief aanbod van alle ambtenaren. We weten de sociale en economische overwegingen omtrent salaris, maar wat het de ambtenaren kan, dat is een ander verhaal. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen.

Van den Doel geeft uitvoerig niet van een gedachten salarisverhoging, maar hij heeft het over een collectief aanbod van alle ambtenaren. We weten de sociale en economische overwegingen omtrent salaris, maar wat het de ambtenaren kan, dat is een ander verhaal. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen.

Van den Doel geeft uitvoerig niet van een gedachten salarisverhoging, maar hij heeft het over een collectief aanbod van alle ambtenaren. We weten de sociale en economische overwegingen omtrent salaris, maar wat het de ambtenaren kan, dat is een ander verhaal. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen. Het is niet alleen een vraag van economische verhoudingen, maar ook van politieke verhoudingen.

doorvoeren, daarbij gekweld door een meerderheid in het parlement, is het dan zo verwonderlijk, dat ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Van den Doel zegt in het begin van zijn artikel in Folia Civitatis, dat de rekensom van Koekoek gebaseerd op verschillen in arbeidsinspanning, wat de rechtvaardiging zijn. Maar hoe kan het zijn, dat de ambtenaren van het leger en staatsbestuurder gebieden, waar zij op andere gebieden een te kwade politiek hebben?

Franz van Dijk, economisch medewerker van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

SIMPLE REKENSOM

Ten tweede tabellen. Van den Doel en Driehuis een simpele rekensom gemaakt die in afwijking van hun eigen artikel van de heer Koekoek, de redenering juist als volgt een

hooftgedachte van de ABVA, is de auteur van bijgaand artikel. Daarin reageert hij op een publicatie van professor Van den Doel in een universiteitsblad, waaruit inmiddels ook dagbladen hebben geput. Van Dijk onderscheidt vanuit zijn vakgebied, dat de opgeachte redeneringen niet kloppen.

VERVOLG OP PAGINA 5